

tagelse af Generalakten og de øvrige Konventionsudkast, skal ikke nærmere omtales her. Nærmere Redegørelse for disse Spørgsmaal findes i den danske Delegations Beretning for 9. Forsamling, dels under 1., dels under 3. Kommission.

Sovjets 1ste Afrustningsforslag.

Litvinof gjorde i Udvalget rede for det omtalte Forslag. En fuldstændig Afrustning vilde paa en tilfredsstillende Maade løse Sikkerhedsspørgsmaalet og en Række andre Spørgsmaal, som f. Eks. Havenes Frihed. Det vilde ikke medføre Vanskeligheder med Hensyn til Kontrol saaledes som en Begrænsning af Rustningerne. Ideen var blevet modtaget med Entusiasme af de store Masser, medens Udvalgets lange Debatter ikke havde sat sig noget Spor af virkelig Betydning. Sovjetunionen havde, skønt dens Territorium havde været angrebet, en Hær, der i Forhold til Territoriets og Befolkningens Størrelse er meget mindre end alle andre Staters. Sovjet var villig til i Forstaaelse med de andre Magter at afskaffe alt Militærvæsen. Forslaget udgjorde et samlet Hele, og Litvinof anmodede Udvalget om at udtale sig om, hvorvidt det var rede til at gøre Princippet om fuldstændig almindelig Afrustning til Basis for Forhandlingerne.

De forskellige Staters Stilling til Sovjets første Forslag.

Fra *tysk* Side fandt man Forslaget interessant, anerkendte, at det harmonerede med Udvalgets Opgave og ønskede, at det blev Genstand for en indgaaende Behandling.

Den *italienske* Delegerede anerkendte Forslagets logiske Opbygning, men mente, at der fordredes andre Garantier for at sikre Freden. Visse Lande kunde i Kraft af deres Rigdom, deres industrielle Organisation og deres Befolkning meget hurtigere rekonstruere deres Rustninger end andre mindre heldigt stillede Stater og saaledes blive en Trusel for disse sidste. Forslaget kunde heller ikke garantere en social og økonomisk Sikkerhed.

Fra *fransk* Side kunde man akceptere den Tanke, der laa til Grund for Forslaget, nemlig den virkelige Fred saa snart som muligt, men man tvivlede om, at Programmet var foreneligt med den nuværende Verdenssituation, særlig hvad angaar den geografiske, sociale og økonomiske Sikkerhed. Udvalgets Opgaver udspang af Pagtens Art. 8, og det beklagedes, at Sovjets Forslag ikke var blevet fremlagt samtidig med det franske og det engelske, som allerede havde været Genstand for saa indgaaende Overvejelser. Udvalget kunde ikke nu ganske se bort fra det allerede udførte Arbejde, men kunde i Stedet for at give et kategorisk Svar som forlangt af Sovjetunionen undersøge Forslaget paa samme Basis som de tidligere Forslag.

Fra *engelsk* Side var man ikke af den Opfattelse, at Forslaget burde vedtages eller forkastes en bloc. Fuldstændig Afrustning var Menneskehedens Ideal, men kunde næppe gennemføres i Øjeblikket. Først maatte man ganske aabent spørge, i hvilken Aand Sovjetdelegationen var kommet til Genève. Skønt Forbundet var skabt for at opretholde Freden, benyttede Sovjetregeringen enhver Lejlighed til at bagvaske det. Er Sovjetregeringen villig til at afstaa fra Borgerkrig og fra at provokere Oprør i de forskellige Lande? Den fuldstændige Afrustning vil være en Fare for de Folk, som endnu ikke har naaet en høj Civilisation, og give de stærkeste Magter den Fordel, at de kan skabe væbnede Styrker. Forslaget forudsier, at der kan ske Brud paa Traktaten, men foreskriver ikke militære Sanktioner, som alene synes effektive.

Den britiske Delegerede gjorde ogsaa Indvendinger til en Række Enkeltheder og anbefalede, at Forslaget gjordes til Genstand for en indgaaende Behandling, men ventede forøvrigt ikke, at nogen særlig stor Del af det vilde vise sig realisabel.

Den *japanske* Delegerede mente ikke, fuldstændig Afrustning betød fuldstændig Sikkerhed. Pagten forudsatte ikke fuldstændig Afrustning, men kun Indskrænkning af Rustningerne. Forslaget gik udenfor de Grænser, der var sat for Udvalgets Arbejde.

Den *hollandske* Delegerede fremhævede, at Rustningerne var nødvendige af Hensyn til indre og ydre Uroligheder, Sørøvere, Konflikter mellem Stater m. m., og forkastede Sovjetunionens Forslag.

Fra *svensk* Side understregedes det, at Diskussionen i de sidste Aar havde vist Sammenhæng mellem Afrustning og Sikkerhed. Afrustningsproblemet kunde ikke løses, uden at der finder en Udvidelse Sted af de fredelige Midler til Løsning af Konflikter.